

ارزش بالینی آنتیبادی‌های روماتویید فاکتور ایمونوگلوبین آ، ضد میلوپراکسیداز و ضد پروتئیناز ۳ در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتویید

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به سیر متغیر بیماری آرتربیت روماتویید، نیاز به تعیین فاکتورهای مرتبط با پیش‌آگهی بد، برای درمان مناسب این بیماری ضروری می‌نماید. هدف از این مطالعه، تعیین ارتباط بین تیتر آنتیبادی‌های روماتویید فاکتور ایمونوگلوبین آ، ضد میلوپراکسیداز و ضد پروتئیناز ۳، با شدت تظاهرات بالینی و رادیوگرافیک بیماران مبتلا به آرتربیت روماتویید بود.

روش بررسی: نمونه‌های سرم ۸ بیمار مبتلا به آرتربیت روماتویید که به این کلینیک مراجعه می‌کردند، مورد آزمایش قرار گرفت و تیتر آنتیبادی‌های روماتویید فاکتور ایمونوگلوبین آ، ضد میلوپراکسیداز و ضد پروتئیناز ۳، توسط روش الیزا تعیین شد. رادیوگرافیک‌های دست با توجه به روش اصلاح شده لارسن توسط راو و هربورن، خوانده شدند، همچنین نسبت کاریومنتاکارپال محاسبه شد. در این مطالعه مقاطعی - تحلیلی، برای آنالیز آماری، از شاخص‌های فراوانی، درصد فراوانی، میانگین، میان، مد، انحراف معیار و خطای معیار استفاده شد و در آنالیز تحلیلی، از ضریب همبستگی پرسون استفاده گردید. یافته‌ها: روماتویید فاکتور ایمونوگلوبین آ، در ۲۳٪ بیماران [۰/۲=۰/۲۱] و بیماران با روماتویید فاکتور منفی (تست آکلوتیناسیون) مشاهده شد که ارتباط معنی‌دار با افت هموگلوبین داشت ($p=0/078$). آنتیبادی‌های ضد میلوپراکسیداز و ضد پروتئیناز ۳ به ترتیب در ۴/۱۶٪ و ۰/۰۸٪ بیماران مشاهده شدند که با توجه به تعداد اندک سرمهای مثبت، ارتباط بین آنها بررسی نشد.

نتیجه‌گیری: روماتویید فاکتور ایمونوگلوبین آ، به طور قابل ملاحظه‌ای با شدت بیماری ارتباط داشت و در تعیین بیماران سروپازیتیو، بسیار حساس‌تر بود.

کلیدواژه‌ها: ۱- روماتویید آرتربیت ۲- آنتیبادی ضد میلوپراکسیداز ۳- آنتیبادی ضد پروتئیناز ۳
۴- روماتویید فاکتور ایمونوگلوبین آ

تاریخ دریافت: ۱۰/۱۰/۸۴، تاریخ پذیرش: ۱۹/۶/۸۵

مقدمه

طیف وسیعی از اتو آنتیبادی‌ها در بیشتر بیماران مبتلا به آرتربیت روماتویید پیدا شده است.^(۱) در میان این آنتیبادی‌ها، روماتویید فاکتور (RF)، مخصوصاً ایزوتیپ M

آرتربیت روماتویید (RA=arthritis)، یک بیماری اتوایمون با مشخصه تغییرات التهابی در مفاصل همراه نابهنجاری‌های جنرالیزه سیستم ایمنی می‌باشد.

I) دانشیار و فوق تخصص بیماری‌های مفصلی و روماتیسم، بیمارستان فیروزگر، میدان ولی‌عصر، خیابان ولدی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران.^(۲) مؤلف مسئول.

II) دانشیار و متخصص ایمونولوژی، دانشکده پزشکی، تقاطع بزرگراه شهید همت و چمران، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران.

III) پژوهش عمومی.